

Царьтъ на пръстенитѣ

Деньтъ 15 априлъ 1912 година е изключително честитъ за нашата далечна история. Тогава двама селяни отъ с. Езерово, Борисовградско, изненадаха учения свѣтъ, като представиха въ народния ни музей, покрай други старини, още и единъ чувствително голѣмъ златенъ пръстенъ; върху лицевата му страна, представляща елипсовидна плочка, прикрепена на халка, се чете съставенъ отъ нѣколко думи цѣлостенъ надписъ съ гръцки знаци. Съ появата на тѣзи загадъчни слова на непознатъ въ науката езикъ изникна между нѣколцина жреци на античността въ най-важнитѣ списания у насъ и въ чужбина споръ относно това, на кой езикъ е надписътъ. И сега още не може съ пълна увѣреностъ да се твърди истината, обаче повечето отъ изследвачитѣ съ положителност застъпватъ гледището, какво този единственъ по рода си паметникъ е първиятъ свързанъ текстъ на тракийски езикъ. По такъвъ начинъ става явно, какво неизмѣримо значение добива това археологическо откритие, като се има предъ видъ, че до туй време ние разполагахме само съ отдѣлни собствени и нарицателни тракийски имена и думи.

Тая светиня е била изровена отъ лежащата на юго-западъ отъ Езерово могила, въ мѣстността Пържинакъ, въ една нива. Тежината на пръстена отъ бледожълтеникаво злато възлиза на 31.30 гр. Халката е отворена. Най-голѣмиятъ ѝ диаметъръ достига 2.7 м. м. Плочката съ размѣри 1.7 м. м. на 2 см. се върти свободно около една ось, приспособена къмъ двата края на халката, и откъмъ лицето си е произдута. Срѣдата ѝ е дебела 5 м. м., крайщата 4 м. м. Току-речи цѣлиятъ надписъ е извезанъ по